

фінансового результату, здійснення постійного контролю рівня витрат і стимулювання їхнього зниження [4-5].

Таким чином, на підставі проведеного дослідження можна зробити такі загальні висновки. Інформація про результати діяльності відображається у фінансових звітах підприємства та є загальнодоступною інформацією для визначення рівня ліквідності, платоспроможності та фінансової стійкості підприємства та є головним джерелом інформації для потенційних партнерів.

З метою покращення та підвищення ефективності обліку фінансових результатів доцільним вважаємо: 1) на законодавчому рівні закріпити сутність поняття «фінансові результати», уточнити перелік показників, які їх характеризують; 2) розширити перелік класифікаційних ознак, які дозволять у майбутньому розробити систему та механізми управління окремими складовими фінансових результатів з метою управління рівнем фінансових результатів у довгостроковій та короткостроковій перспективі. Також запровадити єдині класифікаційні ознаки й розмежування їх за видами діяльності з використанням рахунків третього порядку; 3) впровадити реєстри аналітичного обліку фінансових результатів для узагальнення облікової інформації з метою задоволення інформаційних потреб різних користувачів; 4) поширити практику створення резерву сумнівних боргів як необхідної умови точного розрахунку фінансового результату діяльності підприємства. Перспективами подальших розробок може бути порівняння практики обліку виручки за П(С)БО 15 «Дохід» та МСФЗ 15 «Виручка по договорах з покупцями».

Список використаних джерел: 1. Рета М. В. Сучасні проблеми обліку фінансових результатів діяльності підприємств. *Вісник НТУ «ХПИ»*. 2015. № 25 (1134). С. 25-34. 2. Н(С)БО № 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності»: затв. Наказом МФУ від 07.02.2013р. № 73. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws>. 3. Овсійчук О. В. Проблеми організації обліку фінансових результатів діяльності підприємства. *Управління розвитком*. 2013. № 15. С. 142-144. 4. Кочетова О. І. Управління фінансовими результатами підприємств України. *Тези доповідей I Всеукраїнської науково-теоретичної інтернет-конференції студентів і аспірантів*. Миколаїв: МНАУ, 2013. С. 22-24. 5. Арич М. І. Концептуальні підходи до визначення фінансово-економічних результатів підприємства. *Економіка та держава*. 2013. № 7. С.66-69.

УДК 657

А. О. Мироненко, студентка

Науковий керівник: **О. М. Княшко**, канд. екон. наук, доцент кафедри обліку та оподаткування Київський національний торговельно-економічний університет, м. Київ, Україна

МЕТОДИКИ ВИЗНАННЯ ДОХОДІВ В УПРАВЛІНСЬКОМУ ОБЛІКУ

Ключові слова: дохід, управлінський облік, довідник-кодифікатор.

Аналізуючи фінансову діяльність підприємства, більшу увагу потрібно приділяти розгляду структури одержуваних доходів. Адже саме вони є визначальним показником формування фінансового результату та є основою для планування діяльності будь-якого підприємства. Одночасно цей показник є спонукальним мотивом і джерелом діяльності підприємства, що приводить у рух усі виробничі фактори – капітал, працю, природні ресурси – для створення продукту, його наступної реалізації та утворення доходу.

Відсутність розгляду деяких наукових та практичних аспектів цього напряму дослідження зумовило необхідність додаткового вивчення проблемних питань управлінського обліку доходів. Метою нашого дослідження є виявлення особливостей управлінського обліку доходів та визначення їхнього впливу на формування ефективної системи управління підприємством. Окремі теоретичні та методологічні питання управлінського обліку доходів знайшли своє відображення у працях учених-економістів, зокрема: О. В. Фоміні [1], Л. Г. Ловінської, Л. В. Жилкіної, О. М. Голенко [2].

Ефективне управління діяльністю підприємств торгівлі можливе за наявності добре налагодженої системи інформаційного забезпечення про технологію торговельного процесу, та фактори впливу на його результати в поточному й плановому періодах. Вихідним етапом розроблення поточного фінансового плану підприємства торгівлі є обґрунтування його майбутніх доходів у

плановому аспекті. Саме плановий обсяг доходів визначатиме потребу підприємства в активах та джерелах їх фінансування, стане основним джерелом покриття витрат, формування прибутку.

Основною метою управлінського обліку доходів на підприємствах торгівлі є своєчасне забезпечення інформацією про доходи та вигоди підприємства менеджерів різних рівнів управління для: планування, контролю (через бюджетування та аналіз відхилень), підготовки, прийняття та оцінки управлінських рішень (через оцінку альтернатив); визначення стратегії бізнесу тощо.

Існують такі основні методи управлінського обліку доходів:

1. Метод нарахування (з відвантаження) – виручка (дохід) від реалізації товарів (робіт, послуг) визнається в тому періоді, коли право власності на них перейшло покупцеві. Оплата при цьому може бути проведена в іншому періоді. Можливий також облік некасових операцій (наприклад, взаємозаліки). Важлива перевага цього методу в тому, що він дозволяє побачити реальну економічну ситуацію компанії в перспективі, окремо розглядати рух грошових коштів та юридичні зобов'язання сторін.

2. Касовий метод (з оплати) – дохід враховується в тому періоді, коли від покупця отримана оплата, незалежно від дати відвантаження. Основна перевага цього методу – простота застосування. Однак охоплення даних в обліку і звітності обмежене операціями, пов'язаними з рухом грошових коштів. При цьому на практиці існують такі варіації цього методу:

– за частковою оплатою: дохід нараховується в момент надходження першого платежу з боку покупця в рахунок оплати цієї поставки (може бути встановлена мінімальна величина платежу: в абсолютному вираженні або відсотках від вартості поставки, – визнана достатньою для нарахування доходу);

– за повною оплатою: дохід нараховується в момент остаточного погашення дебіторської заборгованості покупцем.

3. За останньою подією, тобто враховувати доходи на момент більш пізньої з подій – відвантаження товару (надання послуги) або оплата від покупця, тобто коли виконані зобов'язання з обох сторін [1].

У бухгалтерському обліку і фінансовій звітності доходи відображаються в момент їхнього виникнення незалежно від дати надходження або сплати грошових коштів – це означає, що облік доходів і складання звітності здійснюється на підставі облікового принципу нарахування. Складена згідно з принципом нарахування фінансова звітність інформує користувача не лише про проведені операції, які супроводжувались виплатою або одержанням грошових коштів, але і про зобов'язання сплатити грошові кошти в майбутньому, та про ресурси, наведені в грошовому вираженні, які будуть отримані в майбутньому. Визнані в бухгалтерському обліку доходи класифікуються за такою схемою (рис. 1):

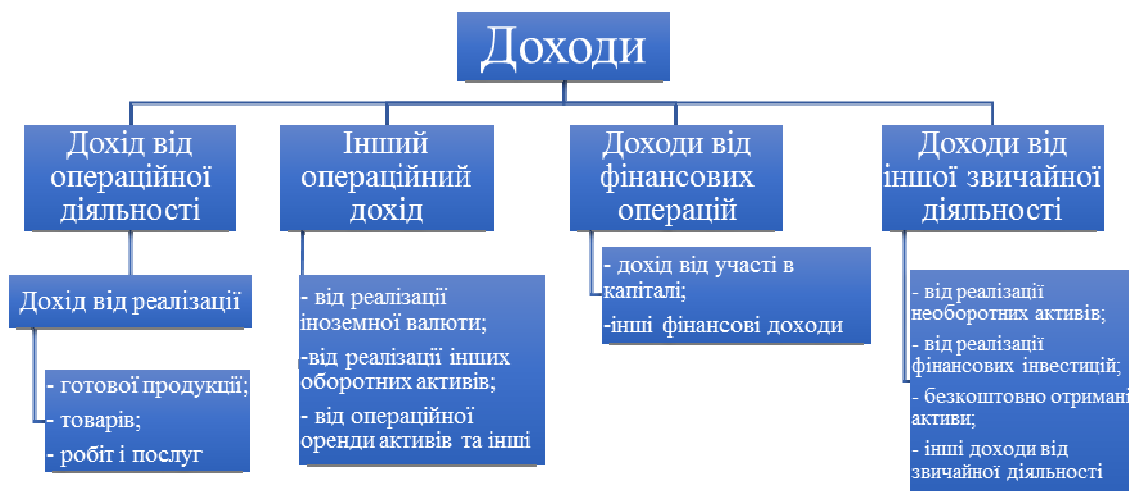

Рис. 1. Класифікація доходів

Джерело: [2].

Основою управлінського обліку загалом та доходів зокрема є система довідників-кодіфікаторів управлінського обліку: довідник центрів фінансової відповідальності; довідник виконуваних процесів; довідник товарів; довідник ресурсів; довідник контрагентів тощо. Перелік довідників і склад елементів кожного з них визначається прийнятою політикою і завданнями управління, а також специфікою діяльності підприємства.

Таким чином, за допомогою довідників-кодіфікаторів можна враховувати реалізацію, придбання або використання будь-якого ресурсу по кожній господарській операції. Подальше групування за кодами довідників-кодіфікаторів дозволяє формувати звітні дані про доходи підприємства торгівлі в заданих розрізах для керівників будь-яких рівнів управління [1].

В основі ефективного управління підприємством лежить вирішення питання щодо організації бухгалтерського обліку доходів. У цьому дослідженні ми розглянули різні види доходів, кожен з яких потребує окремого підходу для визначення та обліку. Можемо зробити висновок, що дієва система управлінського обліку має враховувати інновації менеджменту торгівлі, а також задовольняти запити менеджерів підприємства. Тому основною пропозицією, виходячи з цього дослідження, є активізація застосування підприємствами довідників-кодіфікаторів управлінського обліку. Це, у свою чергу, буде забезпечувати формування інформації необхідної для прийняття оперативних, тактичних та стратегічних управлінських рішень.

Список використаних джерел: 1. Фоміна О. В. Управлінський облік доходів підприємства торгівлі: процесний підхід. *Вісник Житомирського державного технологічного університету. Серія : Економічні науки.* 2016. № 3. С. 32-38. 2. Ловінська Л. Г., Жилкіна Л. В., Голенко О. М. Бухгалтерський облік: навч.-метод. посіб. для самост. вивч. дисц. Київ: КНЕУ, 2002. 370 с.

УДК 657.1

Д. О. Норець, студентка

Науковий керівник: **О. О. Сидоренко**, канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри бухгалтерського обліку, оподаткування та аудиту
Чернігівський національний технологічний університет, м. Чернігів, Україна

ІНТЕРНЕТ-МАГАЗИНИ, ЇХ БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК

Ключові слова: *інтернет-магазин, облік, інтернет-торгівля.*

У наш час дедалі більшої популярності набуває інтернет-торгівля, а саме інтернет-магазини. Взагалі інтернет-магазин – засіб для представлення або реалізації товару, роботи чи послуги шляхом вчинення електронного правочину [5].

Інтернет-магазини мають певні переваги як для продавців, так і покупців. Зокрема, відсутність потреби в орендній площі, сайт магазину є відкритим у будь-який час [1], тому клієнт може дивитися всі товари, які йому необхідні, у будь-який зручний для нього час, також до основних переваг відносять величезну аудиторію потенційних клієнтів [1].

Закон України «Про електронну комерцію» є основним законом, за яким здійснюється діяльність інтернет-магазинів.

Інтернет-магазин має бути офіційно зареєстрований. Форми реєстрації інтернет-магазину:

- 1) фізична особа-підприємець;
- 2) товариство з обмеженою відповідальністю (ТОВ) [8].

Інтернет-магазини, як і будь-який об'єкт підприємницької діяльності в Україні, повинні вести облік доходів, витрат та інших показників, пов'язаних із визначенням об'єктів оподаткування та (або) податкових зобов'язань [6]. Кожна господарська операція повинна бути підтверджена відповідним господарським документом.

Бухгалтерський та податковий облік інтернет-магазинів включає в себе облік витрат на створення та функціонування інтернет-магазину та облік розрахунків із покупцями [7].

До витрат на створення та функціонування інтернет-магазину належать витрати на Веб-сайт – сукупність логічно зв'язаної гіпертекстової інформації, оформленої у вигляді окремих сторінок і доступної в мережі Інтернет [1]. В обліку вебсайт визначається як нематеріальний актив. Витрати, пов'язані з придбанням вебсайта зображуються на субрахунку 154 «Прид-